

BOG

BLANDEDE BOLSJER (/BOEGER/BLANDEDE-BOLSJER-0)

Af Klaus Rifbjerg (/forfattere/klaus-rifbjerg) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51110137&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/blandede-bolsjer-0) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&title=Blandede%20bolsjer)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&status=Blandede%20bolsjer+http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-](http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&title=Blandede bolsjer)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&status=Blandede](http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&status=Blandede bolsjer+http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0)

[0&title=Blandede bolsjer\)](http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0&title=Blandede bolsjer)

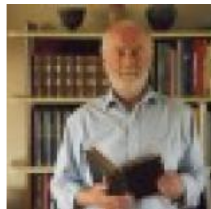
[bolsjer+http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0\)](http://litteratursiden.dk/boeger/blandede-bolsjer-0)

En samling essays, der kommer godt omkring i det rifbjergske univers. Som altid hos Rifbjerg med kant men også venlige og lidt slentrende i stilen.

ANMELDELSE

12 aug.14

(/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe (/users/torben-wendelboe)

Skribent

En samling essays, der kommer godt omkring i det rifbjergske univers. Som altid hos Rifbjerg med kant men også venlige og lidt slentrende i stilen.

Rifbjerg præsenterer sine essays, der er blevet til gennem nogen tid, med dette lille forord:

"Essay betyder som bekendt forsøg, og jeg havde faktisk tænkt mig at kalde den foreliggende bog "Forsøg". Men pludselig lød det trist og mindede for meget om beklemmende timer i skolens kemilokale for mange år siden. Så overvejede jeg "Revl og krat", men det blev for omfattende, jeg har flere agre at høste.

"Blandede bolsjer" er bedre, for der kan være både søde og bitre imellem og en enkelt dameskrå. Easy does it. Easy does it!"

Easy does it, ja. Det er den grundlæggende stemning og holdning i disse essays, der kommer godt omkring i det univers, der er Rifbjergs. Emnerne kan være barndommen, erindringerne, sansningerne, familien, kunsten, specielt filmkunsten. Og man kan som læser så se bogen som en pose blandede bolsjer.

Og med blandede bolsjer er det jo sådan, at noget i posen tiltrækker mere end andet, noget fylder saligt i munden og skal suttes langsomt, noget skal knases - og noget var måske ikke lige sødt. Det er blandede bolsjer. En vis afbrudt

og noget var måske ikke lige sagen ...Det er blandede bolsjer. En vis anrøret stemning, en vis slentrende stil, præger gennemgående disse essays, der selvfølgelig kan stille skarpt - det kan Rifbjerg jo slet ikke lade være med - men en venlig fordragelighed og et smil findes mange steder.

Lad os starte med lidt af det skarpe, fra essay nummer seksten om fantasygenrens udbredelse i tiden: "Som de fleste er jeg opflasket med eventyr. Min mor læste højt for mig hver aften, når jeg skulle sove, så jeg kan min Grimm og min H.C. Andersen . Hvordan kan det være, at fantasy ikke siger mig det ringeste som voksen? Det er ikke, fordi jeg er groet ud af eventyret, hårene stritter lige villigt af skræk, når jeg genlæser "Rejsekammeraten" og "Snedronningen". Men allerede da hobbitterne begyndte at dukke op i tresserne, og folk fandt på at kalde sig Kløvedal, følte jeg mig hægtet af.

Der var noget direkte præcist i måden at koble sit åndsliv på den slags småfilosofiske ammetuehistorier med kristen makronbund, som bød mig imod".

Så fik han da vist lige den halve nation op af stolen! Men forfriskende er det. Og jeg citerer det - naturligvis - fordi jeg er fuldstændig enig med Rifbjerg i hans forundring. Men som sagt rummer bogen også disse magiske rifbjergske sansninger, hvor man som læser simpelthen er der, er med i øjeblikket, fordi det tegnes så overraskende og præcist, som her i essay nummer 22 om en morgentur under Sydens himmel:

"Turen går opad og opad og opad. Det er, som om vognen løftes af det tiltagende lys, der bliver klarere og klarere og vildere og vildere for hvert minut, mens bjergenes konturer saves ud af det elektriske blå og lidt efter lidt fyldes hver niche af solstrålerne, så klippestykkernes slagskygger ligger som knaldsorte skabeloner i en strøm af sølv. Pinjeskovenes grønne konturslyngninger op og ned ad bjergsiderne mildner hårdheden, men til sidst er også de brugt op, og højsletten breder sig til begge sider elefantfarvet mod uendeligheden. Nu mangler der bare en ørn."

Og sådan kunne jeg blive ved at trække eksempler op af bolsjeposen. Der er mange gode formuleringer om barndommens land og den nære familie, mange betragtninger om filmkunsten - ikke mindst dengang og nu - og betragtninger om Rifbjergs egen rolle. Dyk selv i blandingen! Men lad mig slutte mine eksempler med et af bogens helt store smil fra det herlige essay nummer fire om et æsel såmænd:

"Men tag ikke fejl, det var ingen dumrian, der stod i garagen, den satan var intelligent og kunne sin metier! Ganske villigt lod den sig føre ved grimen og gik endda så vidt som til at lade sig bestige. Men når så turen havde varet et stykke tid og afstanden til hjemmet blev mere eller mindre uoverskuelig, standsede æslet brat, smed rytteren af og lagde sig ned på ryggen med alle fire ben i vejret, uflytteligt."

Rifbjergs lille efterord fastholder bolsje metaforikken - med et lille memento mori, lad os slutte med det: "Har man spist bolsjer, er der ikke andet at sige end: "Værsgo og skyl!" Ellers kommer Karius og Baktus. Det gør de nok under alle omstændigheder. Derfor kan det være sundt at få rensset gebisset af og til. Også for mig. Inden råddenskabens sætter ind."

Sådan slutter så essaysamlingen, der smukt føjer sig til for eksempel de tre såkaldte notatbøger, Rifbjerg har udsendt på samme forlag, nemlig *Dag efter dag* (2011), *Januar +* (2012) og *Året vender* (2013). Jo, jo, den gamle mester er her heldigvis stadig - med alt godt i posen!

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

